

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm In Primam Partem
Sancti Thomæ Tomvs ...**

Complectens ad viginti sex Quæstiones priores, centum & septem
Disputationes in Capita diuisas

Vázquez, Gabriel

Antverpiæ, 1621

Qvæstio XXIII. De Prædestinatione. Præfatio in totam quæstionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80983)

QVÆSTIO XXIII

DE

PRÆDESTINATIONE.

Præfatio in totam questionem.

AGGREDIMVR iam perdifficilem de diuina prædestinatione disputationem, quæ usque eo mortalium ingenia male torfit, ut imperiti de ea imprudenter cogitantes, in desperationem quandam adducti: sapientes verò nimio studio & sollicitudine causam inquirentes, ut res humanas cum diuina prædestinatione componerent, in maxima absurda prolapsi fuerint. Entendum igitur nobis est, ita veritatem diuinæ prædestinationis & gratiæ exponere, ut nec hominibus spes salutis adimatur, nec gratiæ, aut diuinæ prædestinationis excellentiæ quicquam derogetur: id quod haud difficile, nedum impossibile censeri debet. Tum quia Deus res humanas non ita disposuit, ut vel hominum mutaret naturam, nulliusque auxilij, & diuinæ gratiæ indigentem crearet, vel eius tolleret libertatem, aut minueret. Tum etiam, quia diligenti Patrum, & Scholasticorum studio, accurataque doctrina iam diu factum est, ut hæreson difficultatibus superatis, multo facilius cum Catholicis controuersia super sit. Verum quoniam multa post Scholasticorum tempora in questionem reuocata sunt, variæque inter eos exortæ opinionones, quas quisque pro sua parte ex Patrum doctrina, tanquam ab eis quoque cum hereticis antiquitus controuersas, confirmare molitur, ne nimia contentione obscurior nobis disputatio reddatur, obnixæ Lectorem precor, ut vna mecum in euoluendis Patrum scriptis, atque expendendis, labori non parcat. Atque eo præsertim animum intendat, ut id, de quo tunc in Ecclesia cum hæreticis erat dissensio, historia bene perspecta, diligenter examinet. Hinc enim facile conijciat, an ea, quæ ex Patribus afferuntur testimonia proposita difficultati accommodata sint. Contra verò, si id ignoret, de quo tunc erat disceptatio, facile putabit multa tunc à Patribus fuisse definita, quæ nec in mentem quidem ipsis venerunt. Quare si in hac re alicui copiosiores quam cuperet, videamur, boni consulat, atque laboris utilitatem, radio prolixitatis anteponat. Vbi autem solum rationibus agendum erit, ipsa vis argumentorum facile ostendet, quid in qualibet Quæstione tanquam rationi magis consentaneum eligendum sit.

DISPUT. LXXXVIII.

De natura gratiæ, & varijs modis illius.

Quid sit gratia per Christum, cap. 1.

Quæ sit auxilium gratiæ per Christum, cap. 2.

Sententia Andree de Vega, & S. Thome, de gratia operante, & cooperante, cap. 3.

Quid de hac re senserint Gregorius Ariminensis, & alij reuocatores, cap. 4.

Consultatur opinio Gregorij Ariminensis, cap. 5.

Vita Patrum sententia de gratia operante, & cooperante, cap. 6.

Eadem veritas Augustini testimonijs confirmatur, cap. 7.

Explicantur testimonia Augustini, quæ Gregorius Ariminensis pro se adduxit, cap. 8.

De varijs nominibus gratiæ operantis, & cooperantis, cap. 9.

Quid sit gratia subiectus, cap. 10.

De auxilio efficiat, & efficienti, cap. 11.

CAPVT I.

Quid sit gratia per Christum.

INTER cætera attributa, quæ ratione intellectus, & voluntatis deo assignamus, vnum est prædestinationis, pars quædam prouidentiæ, ut præced. q. dictum est, de qua disputat S. doctor in hac q. 2. Sed quia ad prædestinationem duo pertinent, alterum voluntas, & scientia Dei; alterum temporalis effectus, quem Dei voluntas in nobis operatur, nempe gratia Dei, de qua est potissimum futura disputatio: necessarium duxi, ante omnia aliquid de ipsa præfari, ne ignorantia eius, de quo suscipitur disputatio, facile hallucinemur, & inter Catholicam, falsamque doctrinam discernere nesciamus. Est enim materia hæc de prædestinatione appendix quædam materiæ de gratia Dei; nec aliter Aug. & alij Ecclesiæ Patres